

nene skulle opdrages. Jeg anseer dette for mindre rigtigt, end det andet af mig gjorte Forslag; men jeg troer alligevel, at denne Bestemmelse kunde forsvares; thi man kunde dog maaffee vel fordre, at Personer af forskjellig Tro, inden de indgik ægtefælgelig Forbindelse, vare komne paa det Rene med det Spørgsmaal, i hvilken Troe de ville opdrage deres Børn.

Formanden: Rigsdagsmanden for Sorø Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Boisen: Ja, da den sidste ærede Taler i alt Bæsentligt har udtalt, hvad jeg havde ønsket at sige, skal jeg indskrænke mig til at slutte mig til, hvad han har udtalt.

Formanden: Rigsdagsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Spandet: Ja jeg har adskillige Betænkkeligheder ved de Principer, som udtales i dette Lovforslag, og da jeg ikke er ganske enig med den foregaaende Taler, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle af mine Bemærkninger. For det Første troer jeg, at det bør være ethvert Menneske, som er kommet til Skjelsaar og Alder, overladt, til hvilken Tro han vil bekjende sig; Religionen er Menneskets eget Anliggende i alleregentligste Forstand, det gaaer ikke an at udøve nogen Tvang der, den er upassende og jeg troer ogsaa, det er Grundlovens Mening, at det saa skal være. (Ja!) Der er 2 Paragrapher — det er §§ 81 og 84 —, som sige: at det, at bekjende sig til en Religion eller at lade sine Børn opdrage i en Religion er en borgerlig Rettighed, og det er en reen borgerlig Rettighed, ligesom det ogsaa er en Deel af den Gudsdyrkelse, som bør staae enhver Borger fri. Man vil maaffee sige, at det er ingen reen borgerlig Rettighed, men at den tillige er kirkelig, men jeg paastaar det Modsatte, den er reen borgerlig; om Kirken vil optage Børnet i sit Samfund, det er en anden Sag, men Staten maa ikke forbyde det, thi naar den forbyder det, saa gjør den et Indgreb i den borgerlige Rettighed. Ethvert Troesamfund har sine Betingelser, som skulle opfyldes af den, der vil indtræde deri; naar den skal optages i det kristelige Samfund, saa maa han bekjende sin Tro og modtage Daaben, og naar han vil det, saa er Staten uberettiget til

at sige, at han ikke maa gaae ind i det. Lovforslaget er desuden aabenbart uchristeligt, thi dersom en Familie, som bestaaer af en Christen og en Jødinde, have havt et Barn og ladet det omffære, og de saa en Snees Aar efter, saa et andet Barn og vilde lade det christne, saa vil det blive dem nægtet. I det hellige Evangelium, der som bekjendt skal oplæses af Præsten ved enhver Daab, staaer: „Lader de smaae Børn komme til mig og forhindre dem ikke, thi Himmeriges Rige hører saadanne til“, men her staaer i Loven: „Nei, det gaaer ikke an, thi der er en ældre Broder, som er omffaaeren, og saa kan han ikke blive døbt.“ (Munterhed.) Det forekommer mig at være ikke blot uchristeligt, men tillige grusomt, og jeg troer, at det er en stor Misforstaaelse at ville nægte, at det er en borgerlig Rettighed at benytte sig af Kirkens Goder, det er netop en reen borgerlig Rettighed. Jeg troer ogsaa, at det er en Misforstaaelse af Grundloven, naar man paabe- raaber sig dens 80de og 83de §§; de sige: „Folketirkens Forsatning ordnes ved Lov“ og „De fra Folketirken afvigende Troesamfunds Forhold ordnes nærmere ved Lov“; Meningen heraf er, saavidt jeg forstaaer, at der skal udkomme nogle Reglementer eller hvad man vil kalde det, som nærmere skulle bestemme, hvorledes Kirkens Lærere skulle beffikkes og lønnes, hvorledes Menighedernes communale Forhold skulle være, men ikke hvorledes Rettighederne skulle være for dem, som bekjende sig til de religiøse Samfund. I Aaret 1814, den 29de Marts, udkom en Anordning om Jøderne, som i det Bæsentlige tillagde dem de samme Rettigheder, som de Christne havde, men den udkom som et Reglement for det mosaiske Troesamfund i Kjøbenhavn, hvorved der bestemtes, hvorledes det skulde være organiseret, men ikke, hvorledes Jødernes Rettigheder skulde være i Kjøbenhavn, og nu forestiller jeg mig, at den Anordning eller Ordning af Folketirkens og de afvigende Troesamfunds Forhold, som er omtalt i Grundlovens §§ 80 og 83, skulde være saadanne Reglementer. Hvad nu den Bestemmelse angaaer, at det skulde komme an paa en Overenskomst mellem Forældrene, og at Faderen, hvis de ikke ere enige, skal have den afgjørende Stemme, saa troer jeg, at den